

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

№ 1 (653) 15 гыйнвар, 2018 ел

(1439, Рабигул-ахир)

Дини-ижтимагый газета

1995 елдан чыга

12+

Кышкы ял шулай узды!

галереясына бару балалар күчеленә аеруча нуш килде. "Ислам нуры" газетасы белән якыннан танышу да аларга үзләрэн журналист сыйфатында сынап карау мөмкинлеге бирде. Чаңгыда, тимеракта шуудан алган тәэсирләр турында әйтәсе дә юк!

"Нур-Ихлас", "Ихлас" мәчетләрендә ир балалар өчен лагерьлар оештырылган иде. Малайлар да әхлак дәрәсләре алдылар, спорт уеннарында катнаштылар. "Нур-Ихлас" мәчете каршында оештырылган лагерь житәкчесе Рөстәм Акмалов әйтүенчә, төп максат — балаларны дәрәс һәм матур итеп азан әйтәргә өйрәтү була. "Лагерьдагы 16 ир бала (7 яшьтән 14 яшькә кадәр) биш көн эчендә азанны дәрәс һәм матур итеп әйтәргә өйрәнергә тиеш иде. Үзбөзгә шундый максат куйдык. Шулай ук батут паркына бару, урамда шашлык пешерү, спорт чаралары да каралган иде", - ди ул.

Кайберәүләр кышкы озын ялларны телефонда уйнап, компьютер артында утырып үткәрсә, мәселман лагерьына йөрүче балалар өчен каникул аларны рухи һәм физик яктан тагын да баетуы белән истә калыр.

Тыңлаганга сабак бар...

Тукай районының эчке эшләр бүлегендә "Ихлас" мәчете имам-хатыйбы Илназ хәзрәт Яхин белән очрашу узды. Әлегә очрашу хәмер эчүне һәм үз-үзең кул салуны кисәтү, ягъни профилактика чаралары турында сөйләшү, бу сорауларга ислам дине күзлегеннән җавап эзләү максатыннан оештырылган иде. Ни кызганыч, алкоголь да, суицид та бүгенге җәмгыятьтә еш очрый торган ямьсез күренеш булып тора, саннар да кимү ягына бару белән сөендерми.

Илназ хәзрәт үзенең вәгазен тормыштан алынган мисаллар белән баетып, үтемле итеп сөйләде. "Гөнаһлы гамәлләр белән үзбөз үрнәк күрсәтәбез

икән, халыкны яхшы якка үзгәртеп булмый. Әйттик, яңа ел бәйрәмендә бала өйдә түземсезлек белән, сагынып, әтисен, әнисен көтә. Кабатлап әйтәм: әтисен көтә. Ә хәмер эчеп кайткан сәрхүшне, исерекне түгел! Үзең эчеп кайтып, балага "эчәргә ярамый, эчмә" дип акыл сатасың икән, үз гамәлең белән аны эчәргә өйрәтәтпән кенә калмыйсың, икейөзлелеккә дә өйрәтәсең. Бала ничек кабул итә: әһә, эчәргә ярый, тик "эчмә" дип сөйләргә кирәк, икән ди..."

Хәзрәтнең мәгънәле вәгазен залда утырганнар зур игътибар белән тыңлады. Сабак һәм гыйбрәт алучылар да булгандыр дип ышанасы килә...

2018 елда дини бәйрәмнәр, истәлекле көннәр

19 март – Рәжәб аеның беренче көне. Бу айда Ибраһим пәйгамбәрнең, Гайсә пәйгамбәрнең туган көннәре билгеләп үтелә. Кече хаж, гомрә хажы кылына.

22 март – Рәгаиб кичәсе. Мөхәммәд пәйгамбәрнең әти-әнисе Габдуллаһ һәм Әминәнең бергә кушылуын искә алу кичәсе дә.

13 апрель – Мигъраж кичәсе. Мөхәммәд пәйгамбәрнең Мәккә шәһәрәннән Иерусалимга һәм аннан җиде кат күккә – Аллаһы Тәгаләнең тәхете янына кылган мөҗизалы сәяхәте.

30 апрель – Бәраәт кичәсе. Нәкъ шушы төнне Аллаһы Тәгалә, һәркемнең изге гамәле һәм догаларында ялварып сораган үтенечләрен исәпкә алып, кешеләрнең язмышы турында карар кабул итә.

16 май – изге Рамазан ае һәм Ураза башланган көн.

21 май – Идел Болгарстанында Ислам динен рәсми рәвештә кабул иткән көн (310нчы һижри, 922нче милади ел).

15, 16, 17 июнь – Гайдел-фитыр. Ураза бәйрәме.

20 август – Гарәфә көне. Хаж кылучылар тарафыннан Мәккә янындагы Гарәфә тавына бару һәм тау итәгендә намаз уку көне.

21 август – Корбан бәйрәме. Ураза тәмамлангач, нәкъ 70 көннән соң башлана торган Корбан чалу бәйрәме 3 көн дәвам итә.

22, 23 август – Тәшрикь көннәре. Бу көннәрдә мәселманнар, фарыз намазларын укыганнан соң, Аллаһы Тәгаләне мактап махсус сүзләр әйтәләр.

11 сентябрь – 1440 ел, яңа мәселман елы һәм Мөхәммәд ае башланган көн. Бу айда күп итеп хәер (зәкят) бирелә, изге гамәлләр кылына.

20 сентябрь – Гашура бәйрәме.

4 ноябрь – Сәфәр ае башланган көн.

20 ноябрь – Мәүлид бәйрәме. Иң зур бәйрәмнәрнең берсе – Мөхәммәд пәйгамбәрнең туган көне. Әлегә бәйрәм нәкъ бер ай дәвам итә. Бу вакытта мәчетләрдә вәгазьләр укыла, хәер, садака (зәкят) өләнә.

(Төзүче-мөхәррир – Хажжи Абдулла Дубин)

Намаз фазыйлэтләре

Намаз уку һәрбер мөселман өчен төп гыйбадәт булып санала. Намаз укыган кешенең башка гамәлләре дә төзек була.

Намаз — Аллаһы Тәгаләнең ризалыгы, Раббыбыз әмер иткән гамәл.

Намаз — пәйгамбәрләр сөннәте.

Намаз — фәрештәләрнең яраткан гыйбадәте.

Намаз — иманның асылы.

Намаз — шайтанның яратмаган нәрсәсе.

Намаз — Кыямәт көнендә үз иясенә шәфәгать кылыр (аны яклар).

Намаз — үлем фәрештәсе жан алырга килгәч, шәфкәтлелек кылыр, шул кеше жиңел генә жан бирер.

Намаз — Кыямәт көненә кадәр иясенә каберен яктыртып торыр.

Намаз — Кыямәт көнендә баш өстендә күлгә, тәнгә киём булыр.

Намаз — жәннәт утыннан пәрдә булып.

Намаз — жәннәткә керер өчен Аллаһы Тәгалә каршында дәлил булып.

Кем биш вакыт намазны төгәл һәм ихлас үтсә, аңа биш нәрсә бүләк ителер — берсе бу дөньяда, дүртесе ахирәттә:

1. Дөньяда ризыгы жиңел табылып, һәрнәрсә бәрәкәтле булып.

2. Аллаһы Тәгалә кабер газабыннан азат итәр.

3. Кыямәт көнендә гамәл дәфтәре уң кулына бирелер (бу — жәннәтле булуның билгесе).

4. Сират күпереннән яшен тизлегә белән үтәр.

5. Үз намазларына игътибарлы булучылар жәннәткә хисапсыз керерләр.

(“Ислам дине нигезләре”ннан)

Юл язмасы

“Намазга басканчы арагы күлендә йөзем...”

Казанның Париж Коммунасы урамындагы халәл кафега кереп барганда, якты елмаеп, берәү мөселманча исәнләште. Мин исә, сәламенә жавап кайтарып, эчкә уздым. Берәздән, өстәл артына урнашуга, каршыма килешле сакал-мыек жиңбәргән, кара түбәтәй кигән баягы ир заты килеп утырды. “Жәүдәт абыеңны танымадың бугай”, дигәч кенә, үз күзләремә үзем ышанмыйча, янә күтәрелеп карадым. Кайчандыр мин белгән Жәүдәт абый һәм аның арасында эчир белән күк аермасы иде.

- Башкаларга гыйбрәт булсын дип язсаң гына инде, мактана торган әйбер түгел... Мин заманында, әллә нинди дәрәжәле түрә үк булмасам да, ярыйсы гына урынлы жирдә эшләдем, үзең дә беләсең. Көн дә бәйрәм, көн дә туй иде, яшереп торасы юк. Әле районнан киләләр, әле Казаннан — һәрберсен каршы алырга, кунак итәргә, озатып жиңбәргә кирәк. Алар берсе дә мөжлессез-арагысыз узмый. Бер тамагыңны тыя белсәң, анда да эчми калырга булгандыр булуын, тик бездә алай не принято бит, урыс абзаң әйтмешли. Кеше күтәргәндә күтәрмәсәң, шундук кырын карый башлайлар. Эш-эш дип чабылды, акчасы өйгә кайтканда кайтты, кайтмаганда юк. Хатын бер-бер артлы ике бала тапты, өйдә утыра — аңа акча кирәкми дип исәпләш инде. Аның кибеткә-мазар чыга алганы булмады, кирәк әйберне үзем алып кайттым.

Исерек кешенең акылын шайтан бутыйдыр дим, башкача ничек булсын. Иң куркынычымы, кызыгымы — үзең кылганнарны иртәгесен үзең белмисең. Сөйләсәләр, ышанмыйсың әле. Булган инде, ни сәбәп тапканмыңдыр, хатынга кул күтәргән чаклар күп булган, өстендәге күлмәгенә кадәр умырып ата торган булганмын. Бу сүзләренә хәзер менә уфтанып та, оялып та әйтмим — башкаларга сабак булсын дип кабатлайм. Шулар хәлләрне карап торган берсеннән-берсе кечкенә ике бала ни кичергәндер... Кыскасы, ул чакта арагы күлендә йөзеп, күземә ак-кара күрәнмәде минем. Артыкка киткәч, эштән дә артка тибеп чыгардылар. Кичә күкрәк киереп йөргән урыныңнан

тиреслеккә очып төшкәч, хәйран кыен икән ул. Кайчан гына “Фәлән Фәләнең” дип өтәленеп йөргән кешеләр исәнләшмичә дә, читкә борылып үтә башлагач, бигрәк тә. Үзеңне нольгә саныйсың. Андый чакта нишләргә? Кайгыны юрга тагын шулар арагы кала инде...

Бервакыт хатын күзгә күренеп кибә башлады. Ябыкты, йөзләре суырылып калды. Тотындык врачларга йөрергә. Үзебезнең район бүлнисендә анализлар биргәч, Казанга барырга куштылар. Балаларны карарга әби килде, без Казанга киттек. Иртүк чыккангамы, юлда машина бик күп түгел. Сөйләшми генә барабыз шулай. Бермәлне, әллә йоклап китү булды ул, әллә мизгел эчендә төш күрү булды — белмим, бүгенгәчә аңлый алганым юк, әллә нишләп изрәп киттем. Күз алдымда ап-ак киёмле бер бабай пәйда булды, үзе мин бөләкәй чакта уйнап үскән ишегалдында имеш, анда ямь-яшөл чирәм. Шулар бабай миңа бик кызганган кыяфәттә карап торды да: “Ике балаң кызганыч. Аларга әни кеше кирәк. Аналарын син коткара аласың. Намазга бас. Догалар укы, саулык телә”, диде дә күздән дә югалды. Айнып китеп, күземне ачсам, хатын коты очып рульгә ябышкан. Чак каршыга килүче машина астына барып кермәгәнбез икән. Аңга килеп, юлны дәвам иттек. Моңарчы дәмми килгән хатын истерикага бирелеп кинәт елый башлады. “Белая горячкаң башланды синең, ничек болай итеп барып житәрбез. Ике бала кемнәр кулына калыр”, дип үкси-үкси елый бу. Казанга барып житкәнче эндәшмәдем, ике күзгә юлдан алды юк, баш миендә теге сүзләр: “Аналарын син коткара аласың. Намазга бас”. Әбекәйдән ишеткән әлеппитисидән башка бер доганы белгәнәм юк. Намаз, имеш...

Казан бүлнисендә сөөнә торган сүз әйтмәделәр. Нәрсәдәндер шикләнеләр, нәрсәдер ошамый, тагын әллә никадәр анализлар биреп карарга... Тәмам пошаманга төшөп кайттык. Өйгә кайтып кергәч беренче уй — юлдагы, бүлнестәге стресслардан котылу өчен бер-ике рюмка гына... Шкафка үрелгән мәлдә тагын теге сүзләр башка китереп бәрмәсенме?!

Берәүгә әкият булып тоелыр, ышанасы килгән кеше ышаныр — шулар минутта минем эчемдә нидер кырт өзәлгәндәй булды. Мин шунда ике кызымның йөзен беренче тапкыр күргәндәй, сигез ел элек яратып өйләнгән Динарамны бүген генә тәүге тапкыр очраткандай булдым. Ул көнне бер тамчы арагы эчмәдем, айнык көе йокларга яттым. Төн уртасында уянып китсәм, Динарам аркасы белән әйләнеп яткан

да әкрән генә елый.

“Нәрсә булды?” дип торып утырдым. “Замана чире инде бу, миннән генә калмаска уйлагандыр... Мин үлсәм, ике кызымны кемнәр үстерер? Синең ике ятып бер төшеңә керми, үз балаларың түгел диярсен... “дип өзми-куймый елый бу. Мин сикереп тордым, хатынны да жилтерәтеп торгыздым. “Әйдә!” дим. “Кая?” ди аптырап калган Динара. “Юынабыз да намаз укыйбыз”, дим. Ул мәлдә хатынның йөзе ни рәвештә булгандыр, анысын күрмәдем. Тагын минем белая горячка башланды дип уйлады бугай. Куркып кулын тартып алды. Мин юлда “күргәнәмне” сөйләп биргәч, Динара да аптырады, уйланып калды. Шулар төннең уртасында без намазга бастык. Сөгәте кергәнмә-юкмы, аны да белмисез, юыну тәртибен дә белде юк, догаларны әйтсә дә юк. Әмма шунысы хак: юындык, идәнгә ике сөлгә жәеп салдык, тезләнеп утырдык та Аллаһы Тәгаләдән сорарга тотындык. “Балаларыбыз ятим калмасын, хатыныма саулык бир, гомер бир” дип сорадым мин үз гомеремдә беренче тапкыр Аллаһка мөрәжәгать итеп.

Шуннан ипләп кенә икебез дә догаларны да өйрәндөк, намазны да дәрәсләп, таләп ителгәнчә укырга өйрәндөк. Намаздан соң кайчак елый-елый теләк тели идем, ышанасыңмы...

Вакытында аңга килгәнәм сөөнәп бетә алмыйм. Яшәү яме күзгә күрәнә башлады. Ә моңарчы мин кызларымның ничек үсүләрен дә рәтләп күрмәгәнмен бит! Динараны әйтсәңме? Аллаһның мөжизасы — тикшеренү үткәндә анда алай яман нәрсә тапмадылар. Үзебез дә ышанмыйча, врачларны сорау белән тинтерәттек. “Анализлар начар иде бит”, диде. “На нервной почве булгандыр”, диләр врачлар, тик үзләре дә шулай кыска вакыт эчендә, бернинди дәваланау курсы үтмичә, хатынның терелүенә ниндидер мөжиза итеп карадылар.

Теге вакытта юлда барганда күземә кем күрәнгән, ул безне кызганганмы, Аллаһы Тәгалә балаларыбыз бәхетенә дип шундый уй салганмы — хикмәтен без белмисең. Беләм, бүген кайберәүләр миңа көлеп тә карый инде, имеш, кайчан гына арагы күлендә йөзгән кеше хәзер биш вакыт намазга йөри... Көлгәннәренә исем китми, аларның күңел күзгә ачылмаганга жаным гына әрни. Аллаһтан кала безне ишетүче дә, күрүче дә, безгә булышучы да юк — кешеләргә менә шуны аңлатасы иде...

Айгөл Әхмәтгалиева

ӘДӘБИ СҮЗ

Гөлүсә Батталова

Сөбеханаллаһ!

(Дин сабаклары өйрәтүче остазыбыз Рафисә абыстайга)

Әлифне таяк диеп тә	Аллаһ язсын озын гомер,
белми идек,	сихәтлеген,
Намазсыз, вәгазьсез —	Балаларың, оныкларың
без наданнар идек.	рәхәтлеген.
Аллаһның рәхмәте —	Тигезлектә, иминлектә
безгә сине бирде,	гомер үтсен,
Кулда — Коръән, күңелгә нур,	Алда тагын игелекле
жанга шифа инде.	юллар көтсен!
Һәр хәрефне берәмтекләп	Шәкертләрәң рәхмәт укып
син өйрәттең.	дога кыла,
Әнә шулай үзебезне	Коръән нуры, азан моңы
син үзгәрттең.	жанга тула.
Аллаһ бирсен һәр эшенә	Ярдәменнән ташламасын
эжер-савап,	берүк Аллаһ!
Дөньялыкта тулы бәхет,	Иман ныгый, дин көчәя —
ахирәттә жиңел жавап.	Сөбеханаллаһ!
	Сөбеханаллаһ! Сөбеханаллаһ!

